

HUONEISTO KUNNOSTETAAN.
=====

Vaatimaton oli siis toimintamme alku takaisinvalloitetulla alueella ja vaatimaton oli myös lähin ympäristömme. Tottahan on, että sodassa ei saa vaatia mitään ylellisyyttä, mutta jonkunlaiseen parannukseen oli sittenkin pyrittävä heti, kun olosuhteet sen sallivat.

Tässä tarkoituksessa menin ensimmäisen virallisen työpäivän päätyttyä uudestaan tapaamaan majuri Kukilaa ja vänrikki Mäkistä saadakseni selville, mistä syystä meille luvattuja huonekaluja y.m. ei oltu toimitettu. Tapasinkin herrat upseerit heidän työhuoneessaan ja syntynyt keskustelu muodostui aika myrskyisäksi, kun majuri kylmästi tiedusteluuni vastasi, että jokaisen asia on itse huolehtia hankinnoistaan. Tähän huomautin, ettei meillä ollut minkäänlaisia valtuuksia eikä edes mahdollisuuksia hankkia mitään ilman sotilasviranomaisten suosiollista myötävaikutusta ja olihan meille luvattu myös jotakin viime kerralla, kun tavattiin.

Nyt yhtyi myös vänrikki Mäkinen keskusteluun ja sanoi kyllä muistaneen tehtävänsä, mutta kun oli ollut niin paljon työtä ja kaukaisia, jopa 50 kilometrin taipaleen takaa tulleita rahannoutajia, ei hän voinut jättää heitä odottamaan järjestääkseen meidän asioitamme.

Niin tosiaan, huomautin siihen, jos on niin kaukai-

sia vieraita, on niitä tietysti palveltava ensin, sillä meidän, jotka olimme tulleet vaan vaivaisen 200 kilometrin matkan, voisimme hyvinkin jäädä odottamaan vaikka kuinka kauan. Niin kai vänrikki tarkoittaa? lisäksi melko ivallisella äänellä.

Tästä vänrikki Mäkinen huomasi valinnee^{sa} huonon syyn laiminlyöntiinsä ja rupesi änkyttämään joitain muita tekosyitä, joista minä kuitenkin kiivastuin niin, että löin nyrkkini pöytään herrojen nenien eteen huomauttaen, etten tahdo kuulla mitään tekosyitä. Totean vaan, että meille oli luvattu valmiiksi siistitty ja kalustettu huoneisto elokuun 4. päivän iltaan mennessä, eikä sitä lupausta oltu täytetty. Mitä herrat semmoisesta menettelystä pitävät, ei ollut tiedossani, mutta jos minun mielipiteeni sattuisi kiinnostamaan, voin ilmoittaa, etten pidä miestä, joka ei pysy sanassaan, miehen nimen arvoisena.

Kun tähän purkaukseen ei tullut mitään vastausta, ilmoitin vielä, että, päästäksemme kaikista huolimatta johonkin tulokseen, olin valmis odottamaan kello 18 asti, mutta, jos ei kaikki silloin olisi lupauksen mukaan paikoillaan, pyysin järjestämään meille tarpeelliset kulkuneuvot, jotta voisimme siirtää rahamme ja tavaramme takaisin Joensuuhun, koska todennäköisesti olimme saapuneet liian aikaisin Pitkärantaan. Herrat valitkoon itse. Joko - tahi.

Kyllä minä järjestän kaikki kuntoon. Lähdän aivan heti, sanoi tähän vänrikki Mäkinen ja lähti liikkeelle.

"Hyvä on", sanoin minä ja tiedustelin vielä majuri Kukilalta kenenkä puoleen meidän piti kääntyä saadaksemme muonituksen, viestiyhteydet y.m. järjestetyksi ja sain pyytämäni tiedot.

Tämä oli ensimmäinen ja rajuin välienselvittely sotilasviranomaisten kanssa ja myönnän kernaasti menneeni kiukuissani ja väsyneenä kun olin liian pitkälle sekä sanoissani että teoissani.

Seuraus tästä yhteenotosta oli kuitenkin odottamaton, sillä paitsi sitä, että vänrikki Mäkinen sai kaikki so-

pimamme tarvikkeet paikoilleen määräaikaan, täytyy myöntää, että tämän jälkeen juuri nämät herrat, kuten myös heidän lähimmät esimiehensä auliimmin kuin kukaan muu antoivat meille kaikkea tarvitsemaamme apua. Myös kanssakäymisemme heidän kanssaan kehittyi mitä ystävällisimmäksi, eikä koskaan enää syntynyt mitään erimielisyyksiä meidän kesken.

Yksikkö, johon nämä herrat kuuluivat siirtyi myöhemmin Aunukseen, missä vänrikki Terämaa jatkuvasti sai nauttia heidän hyväntahtoisesta avustaan aina kun sellainen oli tarpeen.

Kuten jo aikaisemmin tuli mainituksi, oli meidän käytettäväksemme luovutettu kaksi vieretysten olevaa huonetta tehtaan kivisessä konttorirakennuksessa, jotapaitsi naisille järjestettiin majoitus muiden talossa asuvien lottien kanssa.

Näistä huoneista käytettiin isompaa toimistona sen ollessa valoisamman, kun sitä vastoin pienempää pidimme miespuolisten toimihenkilöiden oleskelu- ja asuinhuoneena. Tämä jako oli siitäkkin syystä luonnollinen, kun toimiston yhteydessä näin tuli olemaan tilava holvi, joka oli ollut määrävänä tekijänä jo huoneistoa valittaessa.

Myöntää täytyy, että holvin lukitsemislaitteet eivät olleet korkeinta luokkaa, kun koko aikana emme, lupauksista huolimatta, saaneet alkuperäisiä avaimia haltuumme, vaan oli meidän tyydyttävä kahteen erimalliseen riippulukkoon. Ottaen huomioon, että itse asuimme huoneistossa ja että joku meistä aina oli päivystämässä, katsottiin kuitenkin järjestelmä tyydyttäväksi.

Ikävämpi asia oli holvin seinien kosteus, joka uhkasi homehduttaa seteleitä. Onneksi huomattiin tämä vaara ajoissa ja tuulettamalla sekä väljällä setelipinojen sijoittamisella välttyimme vahingosta.

Vänrikki Mäkisen ponnistusten tuloksena saatiin toimistoon kolme kirjoitus- ja neljä tavallista pöytää, yksi melko kookas kaappi sekä tusinan verran tuoleja, joten kalustoa oli tarpeeksi niin henkilökunnan kuin asiakkaidenkin tarpei-

siin. Mitään kunnollista tiskiä ei kuitenkaan saatu, vaan jäi laatikkopino jatkuvasti tiskin tehtävää täyttämään.

Asuinhuoneeseemme saimme kolme hyvää rautasänkyä, isokokoisena pöydän sekä kuusi tuolia, joten sielläkin oli kalustoa tyydyttävästi.

Myös naiset olivat tyytyväisiä majoitukseensa, joka muuten jonkun ajan kuluttua siirrettiin kolmannelta kerrokselta kellarikerrokseen, kun vihollinen rupesi ahdistamaan paikkakuntaa ilmasta käsin, ja kellari katsottiin ylempiä kerroksia jonkun verran turvallisemmaksi.

Onneksi olimme saaneet mukaamme Joensuusta suopaa ja tarpeellisia siivousvälineitä, joten ei kestänyt kauankaan ennenkuin saatiin paikat siedettävän puhtaiksi ja kun syöpäläisiääkään ei -ihme kyllä- ollut, tuntui olo pian oikein mukavalta.

o o
o